

Stellingen behorende bij het proefschrift

Interviewing Children

Marianne Kasius

I

Kinderen vormen een belangrijke bron van informatie over hun eigen emotionele problemen en gedragsproblemen (dit proefschrift).

II

In de kinder- en jeugdpsychiatrie kan classificatie gezien worden als een proces van ordenen van informatie, door groepering daarvan in categorieën die gebaseerd zijn op gezamenlijke karakteristieken. Daarmee voorziend in een middel tot communicatie (dit proefschrift).

III

Het kinderpsychiatrisch interview met het kind vormt naast de gelegenheid informatie te verkrijgen die belangrijk is in het diagnostisch proces en opstellen van een behandelingsplan ook de eerste mogelijkheid om een therapeutische band te vormen met het kind (dit proefschrift).

IV

De invloed van individuele stijlverschillen en persoonlijke interpretaties van interviewers op ongestandaardiseerde procedures beperkt de betrouwbaarheid daarvan voor de klinische en research praktijk van de kinder- en jeugdpsychiatrie (dit proefschrift).

V

Om psychopathologie bij kinderen en adolescenten op een betrouwbare en betekenisvolle manier te bepalen is het belangrijk om een evenwicht te vinden tussen strakke procedures en klinische sensitiviteit in het kinderinterview (dit proefschrift).

VI

Het interviewen van kinderen en adolescenten met het SCICA kan klinici helpen om op betrouwbare en valide wijze gedragsobservaties en zelfgerapporteerde problemen te bepalen (dit proefschrift).

VII

De unieke combinatie van een semi-gestructureerde vorm en gestandaardiseerde score van het SCICA biedt de mogelijkheid het interview aan te passen aan het individuele kind met behoud van de vergelijkende scoringsmogelijkheden (dit proefschrift).

VIII

Bij gebrek aan een “gouden” standaard voor psychopathologie verdient een “PLASTIC” (Prospective, Longitudinal, All Sources, Treatment, Impairment, Clinical presentation) methode de voorkeur (Young et al., *J Am Acad of Child Adolesc Psychiatry*, 26: 613, 1987).

IX

De geringe overlap tussen DSM diagnoses bij adolescenten in Nederland in gevallen die geïdentificeerd werden door interviews met adolescenten zelf of die met hun ouders, kan gezien worden als indicatie voor de noodzaak tot multiaxiale diagnostiek (Verhulst et al., *Archives of General Psychiatry*, 4, 1997).

X

De snelle oogst van toegepaste wetenschap is de bruikbare procedure, het medicijn, de machine. De echte opbrengst van zuivere wetenschap is inzicht (vrij naar Barnett, *Life*, 5, 1950).

XI

In the arts, the finished arrangement is preserved as a canvas, musical score, or manuscript, and the raw material can be recognized in the final product. In the sciences, the finished arrangement is preserved as symbols, tabulations, graphs, or other analyses and syntheses in which the original material is often no longer recognizable (Feinstein, *Annals of Internal Medicine*, 61: 1162, 1964).

XII

Gezien het feit dat de behoefte aan privacy van de adolescent zeer groot is, dient men zich af te vragen welke adolescenten zichzelf zullen aanmelden voor therapie (Offert et al., *J Am Acad of Child Adolesc Psychiatry*, 31: 6, 1992).

XIII

Het aantal slapeloze nachten voor ouders van adolescenten lijkt dat voor ouders van babies te evenaren.

XIV

It is not necessarily those lands which are the most fertile or most favoured in climate that seem to me the happiest, but those in which a long struggle of adaptation between man and his environment has brought out the best qualities of both (T.S. Eliot, “After Strange Gods”, 1934).